

PRESSING JR

www.pressing-magazine.rs

Intervju: **Sara Mitić**
Balkanskim ulicom,
ali onom niškom

Kazandžijsko sokače
Košarka iz ljubavi
Roman koji je smekšao vuka

STRIPARNICA

UL. Milojka Lešjanina 1
Niš

tel. 018/242-261

SPECIJALNO IZDANJE AKADEMSKOG LISTA PRESSING

Pressing junior

Godina **I, broj 1**

Izdavač: **Studentski informativno izdavački centar - Niš**

Redakcija: **Ilija Manasijević, Vuk Stanojević,
Jovana Trandafilović, Suzana Jugović, Lazar Nikolić,
Anđelija Vasović, Aleksandar Đurić, Nemanja Veljković**

Glavni i odgovorni urednik Akademskog lista Pressing:
Dejan N. Kostić

Tehnički urednik:

Milena Lazarević

Lektura:

Tamara Marković

Štampanje ovog broja pomogli su:

Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja

Ministarstvo kulture i informisanja

Grad Niš

Sadržaj

4-5

Intervju: Sara Mitić, mis turizma Srbije

Mlada nada i Niša i Srbije

Razgovorao: **Ilija Manasijević**

6

Trouglovi

Piše: **Vuk Stanojević**

7

Balkanskom ulicom, ali onom
niškom

Piše: **Jovana Trandafilović**

8

Istorijski spomenik kao centar društvenog
života Niša

Nađimo se kod konja

Piše: **Suzana Jugović**

9

Skadarlija na niški način

Kazandžijsko sokače

Piše: **Suzana Jugović**

10-11

Košarka iz ljubavi

Piše: **Lazar Nikolić**

12

Ilija Šaula - Midar

Roman koji je smekšao vuka

Piše: **Anđelija Vasović**

13

Sekiro: Shadows Die Twice

Hit igra u najavi

Piše: **Aleksandar Đurić**

14-15

Božićni filmovi koje morate
pogledati ove zime

Piše: **Nemanja Veljković**

Razgovarao: Ilija Manasijević

Intervju: Sara Mitić, mis turizma Srbije

Mlada nada i Niša i Srbije

Oskar Vajld je rekao da je uspeh zapravo nauka – ko ispunjava uslove, dobiće i rezultate. Ovaj citat podseća nas na to koliko univerzalne ljudske vrednosti poput odgovornosti, istrajnosti, truda, požrtvovanja i ambicije determinišu svaki uspeh. Pravi svedok ovoga je mlada Nišljika, Sara Mitić. Pored lepote, ovu dvadeset trogodišnju devojku posebnom čine stvari koje je mnogo teže ostvariti. Naime, Pravni fakultet završila je sa prosekom 10.00, govori engleski, francuski, španski, italijanski i grčki jezik, a ove godine i zabranu je za Mis turizma Srbije. To znači da će nas Sara naredne godine predstavljati u svetu na takmičenju Miss Tourism World.

Nakon što smo joj poželeli sreću na predstojećem takmičenju, sledili smo našu radoznalost i kroz razgovor sa njom pokušali da je bolje upoznamo i naučimo kakav je mentalni sklop potreban za uspeh i šta je njegova cena.

Kako se osećaš povodom toga što si vrlo uspešna i u modi i na fakultetu?

Pre svega, radim ono što volim i baš zbog toga mogu reći da sam srećan i ispunjen čovek. Iako sam vrlo rano uplovila u svet modelinga, obrazovanje mi je oduvek bila najvažnija stvar na svetu. Pravni fakultet završila sam za 3 godine i 7 meseci. Stvari koje radimo oblikuju našu ličnost. Sem modelinga, trenirala sam i klasičan balet, tenis, odbojku, išla na razna takmičenja...

Koja je bila tvoja glavna motivacija da započneš karijeru u modi?

Od malena sam uživala u javnim nastupima. Privlačilo me je to što na pisti dobijete deset sekundi i tada treba da iskoristite svoj trenutak. U principu, između piste i života nema razlike. I u životu dobijete trenutak koji morate iskoristiti i tome me je upravo modeling naučio. Drugi razlog jeste moja ljubav prema putovanjima i želja da upoznam svet. Kao mala sam sa roditeljima dosta putovala.

Koje svoje vrednosti smatraš tvojim pokretačima na putu uspeha?

Uporna sam kao mazga, a uz to i radna i vredna. Kada nešto želim, za to i radim bez prestanka. Čak i ne spavam. Ta neiscrpna i presnažna motivacija me tera da svakodnevno napredujem. Vidim samo cilj, a put prelazim svakoga dana. Nekad moram da pešačim, nekad da letim ili trčim. Ali ništa od toga nije važno, jer znam da naporan rad i upornost moraju da rezultiraju uspehom. **Na koji način se borиш sa preprekama i problemima na**

koje nailaziš?

Stalno podsećam sebe zašto sam sve to i počela. Govorim sebi da sam prolazila i kroz teže situacije. Međutim, trenuci slabosti su neizostavni tokom ovakvog mog svakodnevnog tempa. Jednom se desilo da sam tokom učenja htela da raskomadam knjigu, a sekund nakon toga je skupim i nastavim sa učenjem. Uvek bih govorila sebi "Hajde Saro, možesti to, drži se, radi, radi!"

Šta za tebe znači to što si mnogima uzor?

To je investicija koja mi se višestruko vratila i svakodnevno mi se vraća. To što ljudi prepoznaju moj rad u koji sam uložila sve i što

zatim žele da i oni budu vredni i marljivi me dodatno motiviše da nikada ne prestanem da jurim svoje snove. Saznanje da inspirišem ljude da se menjaju na bolje je nekada sve što ti treba.

Koliku odgovornost nose tvoji uspesi?

Ogromnu. Kada postignete uspeh, morate da nastavite dalje, ne smete da stanete. Ljudi očekuju od vas da budete najbolji ne samo u vašem polju, već i na drugim. Tu se i krije pravo pravcato zadovoljstvo: kada neko od vas očekuje da budete najbolji, a vi se pojavit ̄e i pokažete da ste neprevaziđeni!

Piše: Vuk Stanojević

Trouglovi

U našoj kulturi postoji mnogo simbola u vezi sa brojem tri. Tri prsta, sveto trostvo, ljubljenje tri puta u obraz... Međutim, ništa u vezi sa tim brojem ne deluje toliko aktuelno kao jedan izraz. Za ljudе koji su nervozni, napeti i loše raspoloženi kaže se da su „na tri čоška“. Zaista, svaki prolazak ulicom, komunikacija ili bilo koji vid interakcije sa drugima to potvrđuje. Ljudi su mrzovljni, nezadovoljni, neljubazni.

Pored toga, često u šetnji primećujem još nešto. U gomilama sveprisutnog i podrazumevanog smećа po ulicama deluju mi neverovatno koliko ima ambalaža od lekova za smirenje i antidepresiva. A sve te kutije su uredno obeležene trouglovima. „Trouglici“ za dizanje i spuštanje (zavisno od dijagnoze i ukusa korisnika) dnevno su gorivo stanovništva i nažalost odlično pokazuju stanje društva. Koliko vidim, na top-listi prvo mesto dele bensedin i bromazepam. Bensići i

brom, kako im od milošte tepaju, sveprisutni su i lako dostupni. Verujem da svaka porodica ima po jednu zalihu koju ukućani koriste po potrebi ili navici, uz međusobno prečutno odobravanje.

Ne tako davno, možda još prošle godine, starije generacije su se neobično uzbudile zbog jedne stvari. U pitanju je bilo ponovo pojavljivanje jogurta u trouglastom tetrapaku, istom kao pre nekoliko decenija. Sâm jogurt je isti kao i onaj u čašama i flašama, jedino je ambalaža bila promenjena. Isti jogurt, drugo pakovanje.

A možda je baš u tome stvar. Ljudi po navici piju nešto trouglasto ne bi li se ona tri čоška sa početka priče makar malo istupila. Možda su ta pakovanja jogurta zapravo jedina preostala veza sa prošlim vremenom u kojem se lepo živelo, a ne preživljavalo kao danas. U tom opuštenom, sigurnom i srećnom vremenu jedino je jogurt bio "trouglast". Sada je sve obrnuto: jogurt je okrugao, a svi su na tri čоška.

Piše: Jovana Trandafilović

Balkanskom ulicom, ali onom niškom

U samom centru Niša, tik iza MekDonaldsa, čući jedna strašna ulica – Balkanska. Na samom početku dočekuju vas zaposleni ovog lanca brze hrane, koji na skrivenim stepenicama, „onim što vode do uspeha“, sporo i oporo vuku dim za dimom. Odmah pored njih, u malom frizerskom salonu, mušterije i njihova „Scissorhands“, u tami balkanskog drveća i uz pretnju ptica, gledaju u kafeni talog zemljane boje – u potrazi za smisлом i minulim vremenom. A onda, ulica postaje tužna i ružna. Ne samo da je sva u onim rupičastim tufnama i zakrpama lošeg asfalta, već je i simbol onog našeg „brdovitog Balkana“, samo što je ovo brdo plastičnih kesa, vreća i đubreta. Iza njega se skrije jedan žuti zid, amblematične šestokrake, išaran tankim rečicama ljudske mokraće. Zid Sinagoge postaje, ne Zid plača, već zid da ti se plače. Međutim, tek ste na polovini naše Balkanske ulice... Napravite desetak opreznih koraka, a onda ćete čuti strašne zvuke „Kubo-kluba“. Umesto kubanskih ritmova, odavde dopiru bliskoistočne zurle. U ovom zamku kriju se fantastične zveri plavih griva i visokih kopita, dugih crnih kosa i debelog krzna, sa sve vitezovima na belom, crnom ili crvenom Mercedes konju. Skoro svaka njihova „svečanost“ propaćena je kojim međanom, baš kao na starom Balkanu, samo što danas umesto štita imamo velike satove – čuke.

Najzad, preziveli ste sve čari zagonetne Balkanske ulice, Stigli ste na sam kraj, a onda ste shvatili da niste bili sami. Sva u cveću, sa paletom u ruci, ona stoji. Dobra Nadežda Petrović gleda i čudi se. A od tolikog čuda, skameni se.

Piše: Suzana Jugović

Istorijski spomenik kao centar društvenog života Niša

Nađimo se kod konja

Ako živate u Nišu sigurno ste izgovorili ili bar čuli rečenica: "Nađimo se kod konja". Ali, osim što zнате da je to glavno sastavište i mladi i stariji, šta zнате o ovom spomeniku? Da li ste se, zapravo, pokretali sta je on znao oima koji su ga napravili? I, na kog konja, uopšte, mislite?

Trebaju reći da Niš ne prednjači u odnosu na Beograd, bar kad je reč o monumentima. Niš ima još jedne kose više! Na jednom, onom kod Pravnog fakulteta, imaginarno je bio čuveni kralj Ujednačaj - Aleksandar Karadjordjević. Ali, onaj drugi, koji se nekako skače svih naših poslova, druženja, odlazaka u kupovinu, mogu se sramati bitnim i u istorijskom smislu.

Priča o konju počini pre nekih 140 godina u jednoj turskoj varoši. U tu varoš je ušla jaka vojaka na čelu koja je bio čovek koji je smatra najljepšim srpskim vladarem, ali, isto tako i čovjek koji je smatran i nepromišljen, pa čak i ludim.

Naverno, reč je o, tada jos vek knezu, Milanu Obrenovicu. Tu negde počini četvrti i, bar dosad, poslednja erotiku Aničkog Naisusa - erosa sloboda. Tako je i ovaj momenat dobio svoje ime: Spomenik oslobođenja Niša. Koliko je ovo oslobođenje značilo stanovništvo Niša govori i anegdota o čuvenom pismu Stevanu Sremcu. Naiime, pisac je poručivao ruskom konzulu u Nišu da je jedini način da se sperma u San Stefanu sproveđe u delo i da Niš pripada Bugarskom dađegovu, Sremčevu, poglavaru Rusije postavio na vrh Ćele-kula.

Ovom monumentalnom delom vajara Antuna Augustinić, postavljeno je 1937. godine, na šestdesetojdišnjicu oslobođanja Niša, iako je konkurs otvoren još 1897. Danas je ovaj monument atraktivno mesto za turiste, ali i za sve nas, bilo da se iz Niša i okoline ili iz ostatka Srbije. Zašto, nađimo se kod konja!

Piše: Suzana Jugović

Skadarlija na niški način

Kazandžijsko sokače

Kad kažete Skadarlija, prvo što vam padne na pamet jeste hram našeg mentaliteta zvan i kafana. Ipak, da ne bude da samo prestonica ima kafane. Ima ih i Niš. A ima i svoju boemsку četvrt. Samo, ta boemska četvrt u prošlosti i nije bila baš boemska. Ali, ne sumnjajte da je bila puna boema. Naime, Kazandžijsko sokače se prvi put pominje još davne 1791. godine u Pomeniku zanata mutavdžijskog, sa čak 425 mutavdžija - tkača. Vreme u koje je Niš bio pod Turcima bilo je idealno za razvoj raznih zanata, ali ne industrije u zapadnoevropskom smislu. Stoga, u to vreme, Niš postaje jedan od zanatljijskih centara Osmanskog carstva. Pored mutavdžijskog, još dva zanata se pominju s kraja 18. i na početku 19. veka, a to su kalpakdžijski i terzijski – abadžijski zanati. Nakon oslobođenja Niša, zanati počinju da se razvijaju, a u tome prednjači kujundžijski, odnosno zlatarski zanat. A u ovoj ulici bilo je stacionirano čak 13 kazandžijskih radionica. Tako je ona i dobila ime, iako se danas zvanično zove Ulica Kopitareva.

Uprkos tome, svi koji dođu u Niš čuju prvo za Kazandžijsko sokače, a i same Nišlje je najradije tako zovu. Ipak, zašto je toliko bitna jedna zanatska ulica starog Niša?

Odgovor na to pitanje pružiće nam početak ovog teksta. I samo jedna reč: kafana!

Danas Kazandžijsko sokače održava duh naših predaka. Ono je suština svega onoga što su naši preci cenili kao život vredan življenja. Mentalitet starog Niša u njemu se čini nepromjenjen. Kao da je vreme stalo za kaldrmu u Kazandžijskom. Ali, ono što ga zapravo održava tako nepromenjivim i, čini se iz naše perspektive večnim, jesu kafane. Boemi, studenti, posetioci i svi oni koji vole da dobro pojedu i popiju u Kazandžijskom pronađu ili ostave deo sebe. I svako od njih želi da se vrati. Jer, kafana je odraz naše slobode i našeg mentaliteta.

Pridružite se duhu starog Niša. Pridružite se Kalči i Sremcu koji i danas nepomično sede na mestu gde su sedeli pre stotinu godina. Podite još danas - u kafanu!

Piše: Lazar Nikolić

Košarka iz ljubavi

Dobro došli u zemlju košarke, slogan je kojim se Srbi ponose. Ovde su obruči svuda. Dečaci odbrojavaju sekunde do poslednjeg šuta i zamišljaju kako njihov koš donosi pobedu voljenoj ekipi. Volimo ovaj sport. Ipak, samo su retki uspeli da svoju ljubav prema košarcima naplate i postanu profesionalci. Za sve ostale koji se igraju „basketom“ i svoje slobodno vreme provode na terenima ispred zgrada ili u školskim dvorištima, osnovana je Amaterska košarkaška liga Niša koja okuplja rekreativce kojima je igra pod obručima u srcu.

PRESSING JR

U toku je četvrta sezona ovog veoma interesantnog takmičenja. U ligi učestvuje 16 ekipa, većinom iz Niša. Titulu je trebalo da brani ekipa Neradničkog, ali oni ne učestvuju u ovosezonskom izdanju lige, tako da ćemo dobiti novog šampiona.

Ligaški deo takmičenja se polako zahuktava, odigrano je uvodnih šest kola. Prvo mesto na tabeli dele „Kraljevi ove igre“ i „Izmene“ sa skorom 5-1. Utakmice se igraju svakog vikenda u hali Osnovne škole Ivo Andrić u Komrenu. Organizator takmičenja je Sportsko udruženje Tvrđava. Kotizacija za učestovanje u ligi je 57 hiljada dinara po ekipi. Ekipa koja svojim imenom privlači pažnju jesu Sparsi. Naziv tima pozaljmljen je od NBA franšize iz San Antonija. Redovni su učesnici Amaterske lige. Trenutno imaju skor od četiri pobjede i dva poraza i nalaze se na trećem mestu prvenstvene tabele, a njihov bek, Dimitrije Kocić, jedan je od najatraktivnijih igrača u ligi.

„Naš tim je sastavljen od studenata sa različitim fakulteta. Činimo odličan miks i sjajno smo se uklopili u celinu. Ime Sparsi smo kupili od NBA tima San Antonio Sparsa, čiji smo simpatizeri“, opisuje svoj tim Dimitrije.

Momci koji učestvuju u Amaterskoj košarkaškoj ligi školovani su košarkaši. Trenirali su u mlađim kategorijama niških klubova, ali se nisu odlučili da svoj život posveti sportu. Amaterska liga je pravi miks mladosti i iskustva.

„Većina ljudi koji igraju Amatersku ligu su ranije trenirali košarku, ali niko više nema kondiciju da igra profesionalno. U ligi je raspon godina od 18 do 50, ali naterenu ne postoji respekt prema starijem protivni-

ku“, kaže Kocić.

Pre osnivanja ove lige nije bilo pravog takmičenja za amatera. Igranje basketa u školskom dvorištu ni izbliza nema draž kao takmičenje u prvenstvu. Termini utakmica su unapred određeni i sve izgleda ozbiljnije. Igrači se osećaju kao nekada kada su trenirali košarku.

„Razlika je mnogo velika. Ovde su utakmice unapred dogovorene i shvatamo ih kao obavezu. Igra se takmičarski. Kada igramo s društvom basket manja je želja za pobedom. U ligi je to drugačije, osećaš se kao košarkaš. Cele nedelje se spremas za vikend i utakmicu. Ne očekuju se nikakve nagrade, već igras zato što voliš. Svakog vikenda dajemo maksimum“, jasan je član niških Sparsa.

Iako nema velikih nagrada, niti se pobeđe plaćaju, pritisak pre utakmice postoji i kod amatera. Oni imaju izražen takmičarski duh i vole da pobeđuju, to je stvar prestiža. Ipak, nekada se desi i poraz.

„Zavisi od temperamenata igrača. Neki od saigrača teže, a neki lakše podnose poraze. Dešava se da živci popuste. Nekada padnu i teške reči u toku utakmice ili posle poraza. Ipak nervozna zbog loše odigrane utakmice traje veoma kratko i već posle petnaestak minuta atmosfera je ponovo drugarska“, iskren je Kocić. Sistem takmičenja Amaterske košarkaške lige Niša je takav da u plej-off ide osam prvoplasiranih ekipa. Četvrtfinalne i polufinalne serije igraju se na dve dobijene utakmice. Finale je zakazano za početak maja i već tradicionalno biće odigrano u hali „Čair“. Ovi momci su svojim odnosom prema sportu zaslužili pune tribine.

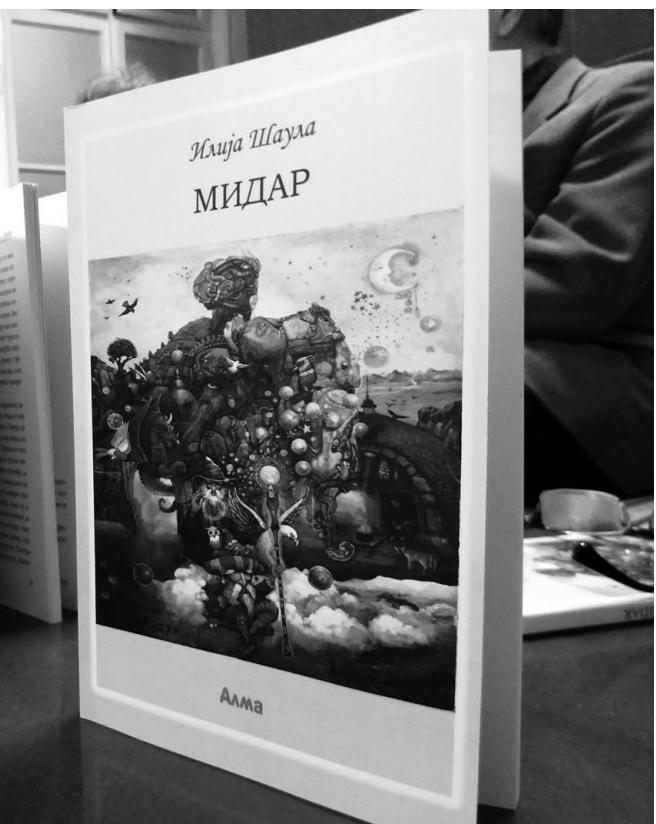

Piše: Anđelija Vasović

Ilija Šaula - Midar

Roman koji je smekšao vuka

Recenzenti, kritičari i mediji su ga nazvali bajkovito-filozofskom pripovešću, a čitaoci spojem jave i sna. Atipični roman "Midar" Kordunaša Ilike Šaule iz pensilvanijskog Vest Čestera prokrčio je od proleća do jeseni put od Toronto do Niša, da bi se sredinom novembra ponovo pojavio "s one strane bare".

Svoje "krštenje", kako njegov autor Ilija Šaula voli da kaže, roman "Midar", ali i Midar –naslovni, ne i glavni lik – imali su maju meseca u najvećem kanadskom gradu, Torontu, a onda su se u oktobru nizale promocije u Srbiji, najpre u Novom Sadu i Beogradu, zatim u Nišu, te opet u prestonici. Tokom razgovora sa Nišljama, Šaula se uspravio i rekao prisutnima da je protagonist romana, An, ono što trenutno pred sobom vide, a potom je, okrenuvši im leđa, izustio da sada gledaju u Midara.

Ono što većina upita čim čuje za ovo delo je šta zapravo znači reč Midar. Pisac se uspešno brani da nije pozvan da direktno "otkriva tajne ovoga sveta", no da je Midar "verovatno ljubav".

Kuriozitet "Midara" leži i u prikazu triju životinja, pratičica glavnog junaka Ana: orla, zmije i vuka, sa naglaskom na poslednjeg. Vuk kod Šaule ima ulogu pozitivnog bića koje služi čoveku, a ne koje mu čini štetu i nanosi zlo. On je smekšao vuka, ne da bi ga potčinio već da bi ga učinio sebi ravnim.

Sa osvrtom na prošla vremena, na napuštene prostore i na izbledela lica, "Midar" je svakako vredan pažnje. Neretko podseća na mitološke priče, ali i svakodnevni život. Odiše sećanjima na Kordun, na rodni kraj, na iščezle običaje i vrednosti i ističe vezu sa zemljom i prirodom uopšte. U pitanju je literarno osveženje koje će tek oplemeniti knjižarske i bibliotečke police.

Piše: Aleksandar Đurić

Sekiro: Shadows Die Twice

Hit igra u najavi

Nijedna diskusija o najuticajnijim, najzapaženijim i, na kraju krajeva, najboljim igrama koje su se pojavile tokom poslednjih deset godina ne može da prođe bez priče o serijalu Dark Souls. Nakon treće Dark Souls igre i koncepciski veoma sličnog naslova Bloodborne, Hidetaka Miyazaki i njegov From Software pripremaju nam znatno drugačiju (ali podjednako tešku) akcionu avanturu. Sekiro: Shadows Die Twice je smešten u fantazijski feudalni Japan, gde se u ulozi nindže suprotstavljate hordama izopačenih stvorenja. Kako su nindže tradicionalno krkhi ratnici koji se koriste lukavstvom, senkama i impresivnim akrobatskim sposobnostima, mehanika ove igre oslanjaće se na šunjanje i nečujnu eliminaciju meta. Mogućnosti za kretanje po nivoima biće znatno proširene. Na primer, zahvaljujući konopcu koji ispaljuje iz svoje prostetičke ruke, vaš nindža moći će da stigne do inače nedostupnih lokacija (na primer, postoji

mogućnost da sa zemlje uskočite u neku zgradu kroz prozor koji je otvoren na vrhu, a tu je i skakanje po krovovima i slično).

Borbe sa morbidno dizajniranim bosovima i protivnicima i dalje su suštinski deo igre, ali sada ste još slabiji nego u prethodnim igrama istog tima. U ovom pogledu, novina je to što ćete protivnicima nanositi srazmerno manje štete kako se prazni vaš health bar (drugim rečima, što manje zdravlja imate, to manje štete nanosite). Ovo znači da je često pametnije da eliminišete protivnike iz senke (ako je to moguće) ili da ih na neki drugi način oslabite pre ulaženja u neizvestan direktni okršaj.

Uprkos promenama u mehanici i okruženju, Sekiro i dalje ostavlja utisak autentičnog From Software iskustva. Da li će i nivo kvaliteta ostati isti videćemo 22. marta sledeće godine, kada će se ova igra pojaviti u prodaji.

Piše: Nemanja Veljković

Božićni filmovi koje morate pogledati ove zime

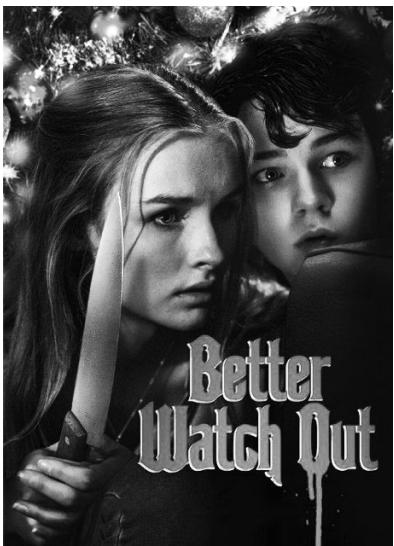

Ne postoji bolji ulazak u zimsko i praznično raspoloženje od gledanja božićnih filmova u toplom domu sa nama dragim ljudima. Takvi trenuci često nas vraćaju u vreme srećnog i bezbrižnog detinjstva kada smo sa nestrljenjem željno isčekivali ovaj period godine.

Među brojnim filmovima u kojima vlada duh zimskih praznika, nalaze se različiti žanrovi, kao što su klasične porodične avanture, romantične komedije, akcije, a tu su i nešto mračniji filmovi u vidu božićnih horora.

Better Watch Out (2017) – Bolje pazi

“Bolje pazi” je božićni horor/triler i jedan od relativno novijih filmova sa ove liste. Jedne snežne noći u mirnom delu grada, bebisiterka Ashley (Olivia DeJonge) čuva dvoje dece, kada joj, iznenada, neko provali u kuću. Kritičari se slažu da je “Bolje pazi” zlokoban i provokativan praznični horor koji nosi fantastična mlada postava glumaca. Ovaj film prikazće vam nešto drugaciju, zabavniju verziju često obrađivane teme o bebisiterki koja biva napadnuta za vreme čuvanja dece. Topla preporuka.

Bad Santa (2003) – Nevaljali Deda Mraz

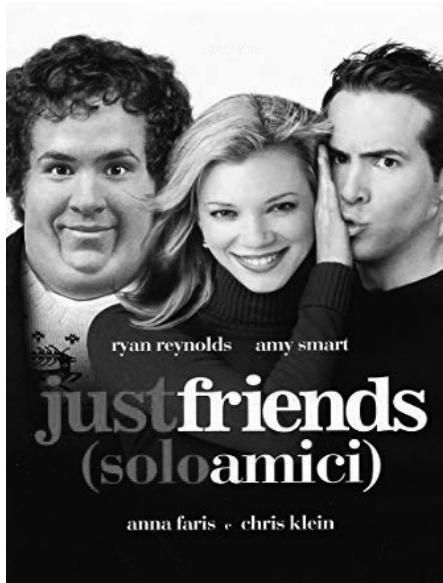
Billy Bob Thornton u ovom filmu tumači ulogu lopova i prevaranta, a toliko je loša osoba da ga čak ni njegov partner u zločinu ne gotivi previše. "Nevaljali Deda Mraz" gazi preko svih nepisanih pravila božićnog filma i poseban je, upravo, iz tog razloga. Umesto da drži decu u krilu i sluša njihove želje, on psuje, podriguje, opija se i ima redovan seks sa nepoznatim devojkama. Pravo malo božićno remek-delo koje neće biti po svačijem ukusu, ali nam šalje diskretnu poruku o porodičnim vrednostima.

Just Friends (2005) – Samo prijatelji

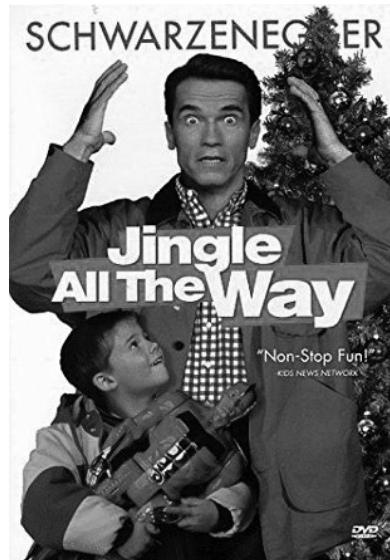
Ovo je jedna od onih romantičnih komedija koje, generalno, ne podnosite, ali svejedno imate želju da je tokom snežne noći pogledate dok sedite sami kod kuće. Tokom posete svom rodnom gradu za vreme praznika, Chris (Ryan Reynolds)

nalazi svoju najbolju prijateljicu iz srednje škole i nekadašnju simpatiju – devojku čije ga je odbijanje pretvorilo u velikog ženskaroša. Danas je neosporna činjenica da je Ryan Reynolds zabavan lik (gleđaj Deadpool), ali ovaj film je bio rani dokaz njegove genijalnosti kada su komedije u pitanju. Ostala glumačka postava pruža jednako zabavan i duhovit performans.

Jingle All The Way (1996) – Turbo tata

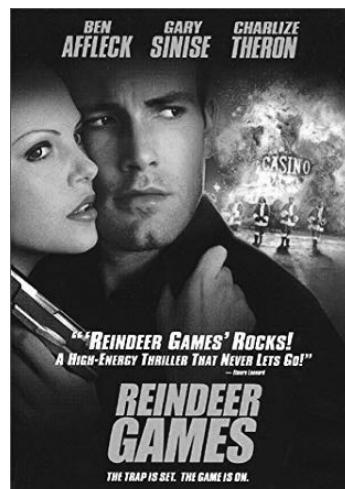
Prezaposleni Hauard (Arnold Schwarzenegger) nikada nije kod kuće, a da bi se iskupio bog toga, svom sinu daje obećanje da će mu za Božić kupiti popularnu akcionu igračku Turbo Man-a. Međutim, ubrzo shvata da je potražnja za igračkom nadmašila proizvodnju, te kreće u potragu za njom. Lutajući gradom, on se utruje sa drugim ljudima, u nadi da će pronaći jedan primerak za sebe. "Turbo tata" je zabavna i draga komedija za sve uzraste, sa puno sjajnih one-linera od strane uvek harizmatičnog Arnolda. Daleko od toga da "Turbo tata" spada u najbolje božićne filmove, ali je u ovim pretprazničnim danima uz njega zabava zagarantovana!

Reindeer Games (2000) – Igra jelena

Ko kaže da božićni filmovi moraju da se tiču strogog Božića? Dovoljno je da budu smešteni u vreme praznika, kao što je poslednji predlog na ovoj listi. "Igra jelena" predstavlja jedan uzbudljiv krimi-triler sa sjajnom glumačkom ekipom. Ben Affleck glumi sitnog kriminalca koji po izlasku iz zatvora igrom slučaja i protiv svoje volje postaje saučesnik u organizovanoj pljački kazina u kome je nekada radio. Luckasti i šašavi dijalozi čine "Igru jelena" zabavnim filmom, koji vas sigurno neće smoriti.

Neka idilična zimska atmosfera upotpuni vaš doživljaj gledanja filmova u ovim pretprazničnim danima. Uživajte!

Uprava

Studentski centar Niš, Ustanova za standard studenata Republike Srbije
Velikotrnovska 2
www.scnis.rs, info@scnis.rs
tel/fax 236-686,226-487,231-339

Studentski dom - Paviljon I i II i Linijski restoran - Topličina 1

Studentski dom - Paviljon III i Linijski restoran - Velikotrnovska 2

Studentski dom - Paviljon IV i Linijski restoran - Gradsko polje bb

Aperto - studentski klub na Fakultetu umetnosti

Bridge caffe - studentski klub na Građevinsko-arhitektonskom fakultetu

House caffe - studentski klub u zgradi Uprave Studentskog centra Niš

